

"Tėvynė" Savaitinis Laikraštis
Leldziamas Susiv. Lietuvių Amerikoje
Išėina kas pėnyčia
V. K. Račkaukas, Redaktorius (Editor)
PRENUMERATA METAMS:
Savienyose Valstijose..... \$1.00
Kitose Viėspatyėse..... \$1.50
Visokiais reikalais ir pėniamiesi adresuokit
"TėVYNė"
307 W. 30-th St. New York, N. Y.

TėVYNė

The Lithuanian Weekly "Tėvynė"
Published every Friday
By the Lithuanian Alliance of America
A. B. Strimaitis, Sec'y & Business M'gr.
YEARLY SUBSCRIPTION RATES:
In the United States..... \$1.00
To Foreign Countries..... \$1.50
All communications should be addressed:
"TėVYNė"
307 W. 30-th St. New York, N. Y.

ORGANAS SUSIVIENIJIMO LIETUVŲ AMERIKOJE

No. 52

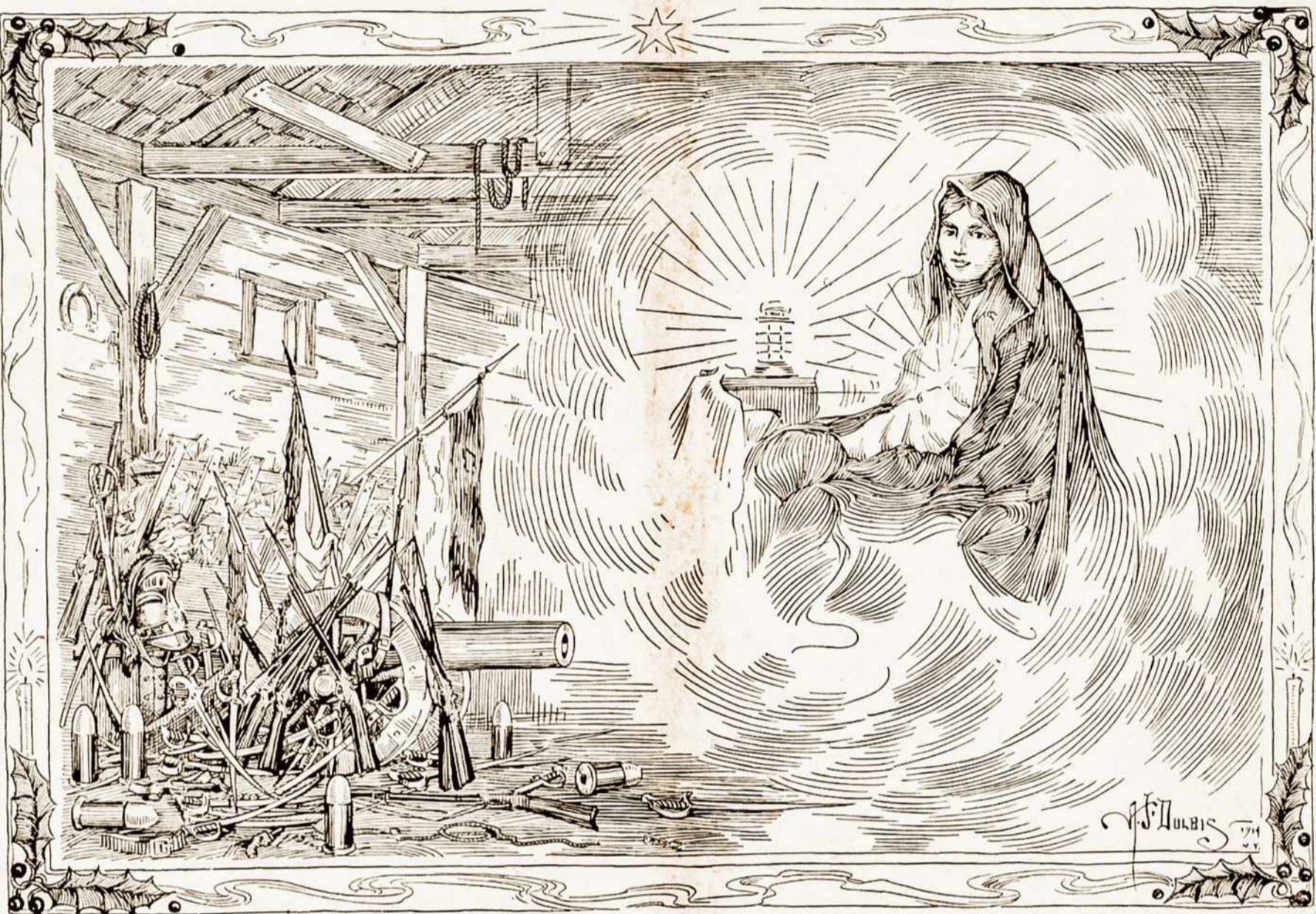
New York, N. Y., 25 d. Gruodžio (December), 1914.

Entered as Second Class matter November 28, 1910, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of March 3, 1875.

Vol. VII

SLA. Narius, „Tėvynės“ skaitytojus ir bendradarbius, sulaukusius Kalėdų Šventės, sveikina „Tėvynės“ Redakcija ir Administracija.

Šių metų Kalėdos.

„Sveiki, sulaukė Kalėdų Šventės!“
Taip sveikinasi mūsų žmonės, Kalėdų šventės sulaukę. Jie linki viens kitam didžiausiojo pasaulyje turto: kuno bei dvasios sveikatos. Tais žodžiais sveikindavosi lietuviai nuo senų laikų. Ir jų linkėjimai visados budavo ir yra širdingi. Nesa lietuviai, kaip tauta, atsižymi širdingumu draugiškuose ir šeimyniniškuose santykiuose.

Taip sveikindavosi ne tik mūsų žmonės, bet ir viso pasaulio krikščionys. Delko? Kalėdos — tai žmonijos skaisčiausiųjų idealų šventė. Tąja švente pagarbinama motinybė, nesa tą dieną švenčiama mažo kūdikėlio užgimimas. Kas-gi gali būti skaistesnio už motinystę?..

Sunkiausiose gyvenimo valandose žmogus prisimena savo gimdytoją-motiną ir tyros kūdikio meilės pilnybėje visa savo esybe, visais savo kuno ir dvasios pajautimais gieda savo motinai pagarbos hymną, gieda jai savo vargų skundą, jos prieglobstyje (nors savo dvasia) įieško gimdytojos šilumos ir taria savo dvasioje: „Motina, tebunie šventas tavo vardas!“

Pirmutinis meilės šaltinis — tai motinos meilė. Ir tą meilės šaltinį žmonės jungia ir turi jungti su Kalėdų švente.

Iš to šaltinio ištrykšta ir kitos apraiškos, butent meilė savų tėvų, meilė to, kas tyra, kaip tyra ir skaisči yra nekalto kūdikio dvasia.

„Sveiki, sulaukė Kalėdų šventės“ — taip sveikinasi netik lietuviai, bet ir viso pasaulio krikščioniškos tautos. Naujoje gadynėje, kuomet visais atžvilgiais išsitolinulo susinešimų keliai, žmonijos dvasiniams santykiams jau beveik nebėra rubežių. Tad ir minėtajam sveikinimui rubežių nebuvo: aplink visą pasaulį plaukė laišakai ir telegramai; sveikinasi giminėms, vienuolėm, draugai, net tolimi įvairių tautų žmonės, susijungė mokslo, pažinties ar kitokiais dvasinės giminytės ryšiais..

Mums pasakojama, kad pora tukstančių metų tam atgal, mažame žydų žemės miestelyj Betlėjuje gimė kūdikis, kurs vėliaus išaugo į didį žmonių mokytoją ir kurio mokinimui rėmėsi ir remiasi milijonai krikščionių. Jis užgimė ramioje vietoje, tarp galvijėlių tvarte... O šiemetiniam jo gimimo paminėjimui visas pasaulis surengė pragarinį, kokio žmonija dar niekadės nėra mačiusi, koncertą. Šiemet vietoj pasveikinimų, vienos tautos siunčia kitoms kulkas, bombas, mirtį, išnaikinimą, ugnį..

Atskleiskite Europos žemlapį ir pasižiūrėkite į tautų bei valstybių rubežius. Tos didžiosios Europos tautos, kurios per šimtmečių eilę vienos kitoms gelbėjo mokslų, išradimų ir literatūros srityse, dabar švenčia Kalėdas, sugulusios ant rubežių, atstaciūsios viena į kitą baisiausius žudymo ginklus ir tykojančios progos, kad nudėjus savo brolių, savo kaimyną, savo bendradarbių pasaulio žygiuose..

Ir visa Europa yra tokiam stovyje, Civilizacijos, kultūros, išradimų, literatūros, mokslų centras pavirto į vieną didelį naikinimos ir kraujo praliejimo verpetą. Ten jau nebėliko giminių, nė draugų, nė pažįstamų. Ten tiktai priešai, ten tiktai minios apsvaigusiu vargdienių, kuriems įsakyta viens kito nekėsti, viens kito prazūties trokšti..

Kur kitkart buvo derlingos dirvos, turtingi kaimai ir gražūs miestai, dabar pasiliko kapinynai, degėšiai ir griuvėsiai. Ant didelių lygumų guli šimtai ir tukstančiai lavonų..

Taip yra beveik visoje Europoje. Taip yra Belgijoje, Francijoje, Austrijoje, Serbijoje, Rosijoje, Lenkijoje, Lietuvoje, Prusose.. O už tų laukų, už tų didžiųjų kapinynų jau viešpatuoja didžiausios nelaimės: badas, šaltis, ligos, mirtis, ašaros. Liks nesuskaitomoji daugybė vargdienių; našlių, našlaičių ir senelių.. Tie likusieji ne tik nebėgali, — nes jau pamiršo per tą pusmetį, kurs jiems amžiais atrodo, — bet ir nebemoka prasijuokti; jiems ir verkti nebėgalima: ašarų nebėliko. O kitur ir draudžiama verkti, nes, girdi, ašaros nusilpnina žmones, gi šios dienos nelaimėms pakelti reikia spēkos, tvirtybės, drąsos!..

Ir visur taip. Taip yra ir mūsų Tėvynėje.

Ji niekuo nekalta. Ji nesikišo į jokias pasaulio galiunų pinkles bei politikas. Jos ramūs gyventojai trusėsi, Dievą garbino ir rytojūm rupinosi.

Atėjo ir jai, bedinai, šių metų Kalėdos. Bet kokios?..

„Sveiki, sulaukė Kalėdų Šventės!“..
Liudnos mums šių metų Kalėdos, bet sveikinkimės: linkėkime vieni kitiems ir kuno ir dvasios sveikatos; atsiminkime savo Tėvynę; truskimės jos vargų palengvinimui.. O mūsų darbų kunas tegul stiprėja: mūsųgi dvasia tegul eina sveikyn ir tobulyn!..

„Sveiki, sulaukė Kalėdų Šventės!“..
Sveiki!
K. V—as.

Švėsdami Kalėdas, atsiminkime ir suvargusią mūsų Tėvynę Lietuvą! Aukokime jai kiek kas išgalėdami ir kitus raginkim aukoti!

